

דברי הכפר

ביום שבו לא הולך לכם, כאשר אתם מקווים כי
כבר מלאתם את מכסת הפאשלות - צפו
לפאשלה נוספת. אך אל דאגה, ניתן למנוע
אותה אם אתם עוזבים הכל, נכנסים למיטה
ומתכסים בשמיכה עד מעבר לראש.

מתוך: "החיים זה לא אוניברסיטה" מאת תמר אבידר-אטינגר

גיליון מס 1888 * כ"ו באדר תשס"ד * 19 במרץ 2004
כפר-הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

שבת שלום לכולם.
 אז הנה עבר לו עוד שבוע, ועוד פיגוע ואני רק רוצה לאחל לכל בית כפר הנשיא
 ולכל עם ישראל - שבת שלום, שבת שקטה, שבת יפה לטיולים ופיקניקים
 ושהכל יעבור חלק.
 הנה משהו ממש נחמד שנשלח אלי בדואר האלקטרוני ע"י מרב.
 לא רשום מי הכותב, אז לכותב האנונימי - תודה וסליחה.

ראיון עם אלוהים

לילה אחד חלמתי שזכיתי לראיון עם אלוהים.

"גש הלום" אמר האל, "רציתי לראיין אותי?"

"אם יש לך זמן" אמרתי.

אלוהים חייך ואמר: "הזמן שלי הוא נצחי ומספיק לעשיית כל דבר... מה שאלתך בני?"

"מה הכי מפתיע אותך בקשר למין האנושי?" שאלתי אני.

ענה אלוהים:

"הכי מפתיע אותי בבני האדם שהם משתעממים מלהיות ילדים, ממהרים להתבגר ואז

משתוקקים לשוב ולהיות ילדים...

שהם מאבדים את בריאותם כדי לצבור כסף ואז מאבדים את כספם כדי לשקם את

בריאותם...

שהם חושבים בחרדה על העתיד ושוכחים את ההווה, כך שאינם חיים, לא בהווה ולא

בעתיד....

שהם חיים כאילו לעולם לא ימותו ומתים כאילו שמעולם לא חיו..."

אלוהים חפן את ידי בידיו והיינו שקטים זמן מה.

"כהורה, אילו שיעורים היית רוצה שילדך - בני האדם, ילמדו?" שאלתי.

אלוהים ענה בחיך:

"ללמוד שהם אינם יכולים לגרום לאף אחד לאהוב אותם, אך ביכולתם לאפשר לעצמם

להיות נאהבים..."

ללמוד שהערך הרב ביותר אינו טמון במה שיש להם בחיים אלא במי שיש להם בחיים...

ללמוד שלא רצוי להשוות עצמם לאחרים אלא להיות נאמנים לעצמם...
 ללמוד שאדם עשיר אינו זה שיש לו הכי הרבה אלא זה שזקוק להכי מעט...
 ללמוד שזה לוקח כמה שניות לפצוע אדם אהוב פצעים עמוקים, והרבה שנים לרפאם...
 ללמוד לסלוח על ידי תרגול סלחנות....
 ללמוד שיש אנשים שאוהבים אותך מאוד , אך אינם יכולים להביא או להראות את
 רגשותיהם...
 ללמוד שכסף יכול לקנות הכל מלבד אושר....
 ללמוד שחבר אמיתי הוא אחד שיודע הכל עליך ואוהב אותך בכל זאת....
 ללמוד שלא תמיד זה מספיק שאחרים יסלחו לך , עליך לסלוח לעצמך..."

ישבתי זה זמן מה, נהנה מהרגע. הודיתי לאלוהים על הזמן שלו ועל כל מה שעשה עבורי
 ועבור משפחתי והוא ענה:

"בבקשה...אני נמצא כאן 24 שעות ביממה , כל מה שעליך לעשות הוא לקרוא לי ואני
 אענה... ועוד עיצה לסיום - זכור - אנשים ישכחו מה שאמרת אנשים ישכחו מה שעשית.
 אנשים לעולם לא ישכחו מה שגרמת להם להרגיש..."

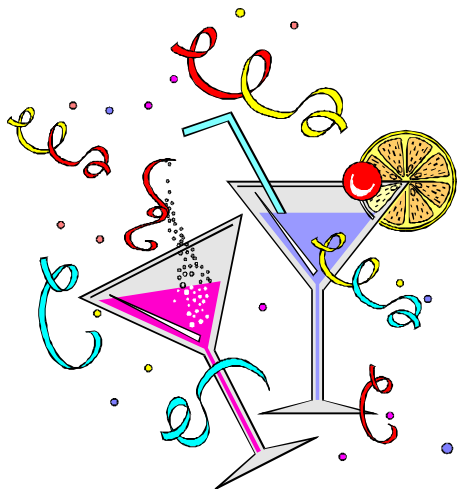

הודעה זו הגיעה למערכת "דברי לאחר שהעלון כבר הוצא, אבל מאחר וזה
 נראה לי באמת משהו, משהו - וסוף סוף משהו באמת משמח אז הנה לכם:

נמרוד פלמה הלומד ושוחה במכללת הוואי, עלה לאליפות המכללות - NCAA
 ב-2002 יארד פרפר שתתקיים בקרוב בארה"ב. זהו השחין הישראלי השני
 בהיסטוריה שעשה זאת. לפני שנה שילו איילון הגיע לגמר אליפות המכללות.
 שניהם שלנו - בני כפר הנשיא.
 נמרוד בהצלחה מכולנו. גאים בך.

ימי הולדת

21/3	סלמה דייזיס 23/3	ראובן מנג'יגורסקי מינה סלע חיים בסו הדס ומורן קולמן (נכדות רחמני) אלון לזין (נכד)	גוסטי ריפקינד טוני ינטיס אייל תלם פרנק קולט (נכד) מיקה ירון (נכדה ר. מרכס)
22/3	24/3	אופיר שפרונג	רחל גינת דינה (הירס) בידק דניאל לופוב שלו נמנוב (נכד) אוריה מדר (נכד)
	25/3	נטע אלמן לי קפלן	
	27/3	רחל אבידור (בת 80) דוּתן מעין אורי פרנק-שושני (נכדה פרנק)	

ימי נישואין

21/3	דבי ושמואל חצור (חתונת יהלום)	
23/3	ליאה ודורם וולך שלומית (ווטרמן) ויהודה פרחי	
25/3	ריבה וג'אק בן-נתן	
27/3	רותי וגדי עמית שושנה ולני יודאיקין	

זכור

ד' בניסן תשל"ח	אברהם שורצמן
ד' בניסן תשנ"ה	מר ג'אק ינטיס
ה' בניסן תשנ"ג	ג'ין ווטרמן

פורים

מה אני אגיד לכם- קשה, קשה, קשה לדלות חדשות מכם אנשי הכפר.
ואף על פי כן:

מסיבת הפורים הייתה פיצוץ תת- ימי אמיתי! כל הכבוד לכל המשקיעים
במוסיקה, בתפאורה, בבאר (כולל הסירה הטובעת), כשבראש מובילות נירה
ואבלין בעלות המרץ האין-סופי! כל הכבוד!!

ובעוד פורים חלף עבר לו, והנה כבר חג הפסח נושף בעורפנו (ערב החג
ב - 5 לאפריל). זה הזמן להתחיל לחשוב איפה חוגגים? ועם מי?

שימו לב, שימו לב: בפתח הקיבוץ הותקנו 3 גבשושיות על הכביש (וכבר
אמרה לי מישהי שכמעט הגיעה בעזרתן בתעופה אווירית עד ראש פינה...)
וגם שער (שעובד!) ובראשו אור מהבהב.

ברכות חמות לתמיר ברק שהשתחרר בשעה טובה מהשרות בצבא ההגנה.
בהצלחה בחיים האזרחיים!

דינה לבית לוי (הוניג) ובתה שני הגיעו לביקור. ברוכות המבקרות. תיהנו!

מזה מספר חודשים ש"עובדים" בגן רימון על הסיפור "פטר והזאב". בתור
סיום גרנדיוזי הוזמנו ההורים לערב מרקים בגן, אשר בו ימחיזו הילדים את
הסיפור הידוע. כמו כן יתובל הערב במשחק בינגו עם דמויות מסיפורי ילדים
(במקום עם מספרים). נשמע בהחלט שווה!

במסגרת ניסיונות לקרוב לבבות עם אנשי ההר, נפגשו מיכל דדוש, אורה
המר וגננות מטובא, במטרה ליצור מפגשים משותפים בין הגנים באזור לאלו
של טובא. ואני שואלת: "מה יהיה עם המואזין השואג?!?!"

אנו נפרדים, לצערנו, משרה- העובדת הסוציאלית, אשר ליוותה אותנו מספר
שנים. פרידה חגיגית עוד תבוא בהמשך. מחליפה אותה רקפת.

אז: תפתחו את העיניים

תסתכלו סביב:
פה ושם נגמר החורף
ונכנס אביב!

שבת שלום לכולנו
מיכל גלוק

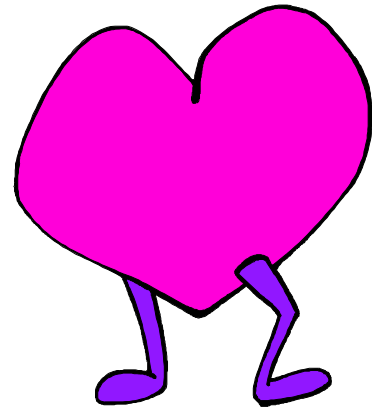

הודעות לציבור

יעל שפרונג מוסרת, שבשיחה עם מירב ארנברג-איתם על מצבו של בנה אורי יהודה, התברר לה (ליעל) שהוא מטופל בבית, ומרגיש מעט יותר טוב.

מאחר שהוצאות הטיפול כבדות, יעל מוסרת כאן על דעתה כתובת למשלוח תרומות, שתיכנסנה לקרן עבורו. על הצ'ק רשמים ל"פעמונים" ועל פתק מצורף רשמים- למען קרן אורי 780, ושולחים לכתובת:

"פעמונים"
בית-אל
דואר-נע מזרח בנימין

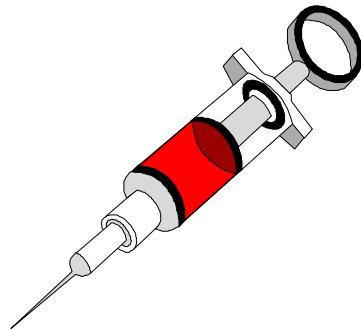
חשוב מאד

ביום שלישי 23.3.04, ב"טרקלין חשמל" בקניון "שמונה באמצע", מתקיימות לקיחות דוגמאות דם למח עצם.

מהמרפאה

אנו מבקשות להזכירכם כי בחוה"מ פסח מתבצעות בדיקות דחופות בלבד. אי לכך, מי שיש לו בדיקה לפני מרפאה כלשהי, מתבקש להגיע עד סוף מרץ.

תודה - צוות המרפאה

לו הייתי מנהל הקהילה

אתחיל בכך שמאוד לא הייתי רוצה להיות מנהל הקהילה. מאוד לא. אף מנהל לא רוצה לקבל סטירת לחי כל כך מצלצלת כמו זו שנשלחה ביום שישי האחרון לחייה של הנהלת הקהילה והעומד בראשה. גם התכנית העסקית לא עברה ואין דרך לסכם את התהליך העצוב הזה כהצבעת אי אמון ענקית בהנהלות המובילות את חיינו.

ובכן מה הייתי עושה לו הייתי מנהל הקהילה.....

ראשית לא הייתי נעלב באופן אישי ומחליט החלטות אישיות חפוזות. כפר הנשיא בחרה לעצמה מנהלים אך לא ספקה להם זמן להוכיח עצמם. כפר הנשיא זקוקה לניהול יציב וטוב ולכן עלבונות, מסקנות אישיות וטריוקיות דלת אינן רלוונטיות ברגע זה.

שנית הייתי מכיר בעובדות ולא משחק משחקי מספרים. העובדות הן חד משמעיות. הוצאות ההנהלה שלנו הן כמיליון שקל (ולא 650 אלף כפי שפורסם במכתבו של מנהל הקהילה שלא הועיל). אל המספר הזה הגענו קובי ואני ביחד כאשר בדקנו את הוצאות הניהול הארגוני האמיתיות בכפר הנשיא. חשוב להבין שמדובר רק בהוצאות הניהול הישיר ולא ניהול אגפים (אגף רווחה, אגף משק אגף חינוך, הנהלת חשבונות וכו'), כלומר מדובר במשכורתם של מנהלי הקהילה והעסקים, משכורת היושב ראש, משכורות הגזברים, משכורת התמחיר, משכורת אחראי על ניהול החשבונות, משאבי אנוש והוצאה על יעוץ. עובדה שניה היא שמבחינת החבר לא משנה אם מדובר בהוצאת מנגנון הניהול של הקהילה או הוצאות מנגנון ניהול העסק. כשמנהל הקהילה מכריז על חיסכון של 67 אלף שקל בניהול הקהילה, אך לא מספר על העלאת הוצאת הניהול של המגזר העסקי ב-35 אלף שקל, הוא לא מדייק בלשון המעטה. מבחינת החבר זה חיסכון של 32 אלף שח בלבד וזה לא מספיק.

שלישית הייתי משתחרר מהתכונה להסתכל סביב ולהשוות את כפר הנשיא לקיבוצים אחרים. יש לנו יתרונות וגם חסרונות אך בדרך כלל אנחנו יודעים מה מתאים לנו ואומרים זאת בצורה די ברורה. דחיית הצעות התקציב משמעותה היא שחברי הקבוץ חושבים כי מנגנוני הניהול שלנו לא מוצדקים, שבגללם אנחנו הולכים לשלם בסגירת הברכה, בהעלאת מסים ופגיעה באיכות החיים.... ולזה אנחנו לא מוכנים.

מה עוד הייתי עושה אם הייתי מנהל הקהילה.....

הייתי מודה בכך שהעסק המצליח הגדול שלנו הוא עבודת החוץ. מול הוצאות הקהילה בסך של 5.6 מיליון שח עומד המקור היציב והגדל של עבודת החוץ (משכורות כולל המפעל והמסים הנגזרים מהם) בסך של 3.5 מיליון שח. ללא

כל ספק זה ה"עסק" הפורח והמצליח שלנו, זה המקור הכספי האמיתי העומד מול צרכי הפנסיה שלנו, הדאגה לזולת והמשך חיינו כחברה קיבוצית מיוחדת. הייתי גם שואל את עצמי כמה באמת השקענו ב"עסק" הזה. כמה סייע אגף משאבי אנוש לחברים למצוא מקומות עבודה מחוץ לקיבוץ, לצייד אותם בכלים להתמודדות עם העולם הקשה שבחוץ, ללוות אותם, לקדם אותם מקצועית. אני לא יודע איזה תשובה קובי ורון היו נותנים אבל אנחנו כחברים חושבים שהנושא דורש שיפור רב.

אז בסופו של דבר מה הייתי עושה אם הייתי מנהל הקהילה.....

הייתי מבין שההצבעה החד משמעית נגד תקציב הקהילה היא כעין הנחייה להנהלה לבצע שינוי ממשי במבנה התקציב ולקצץ בהוצאות הניהול הבלתי מוצדקות.

לפני חמש שנים הפרדנו בין העסק והקהילה על מנת להתחיל בדרך ארוכה וקשה של שינוי בחיי הקבוץ הקלאסי. במבט לאחור אני חושב שעשינו זאת טוב יותר מהרבה קיבוצים אחרים. ההפרדה אפשרה לנו ליעל ענפים, להפחית עלויות, להעביר את האחריות ברוב תחומי החיים אל החבר ואל התא המשפחתי. אולם מה שעזר לנו לבצע את השינוי הגדול לא בהכרח מתאים לנו היום. התנאים משתנים והחכמה הגדולה היא להמשיך ולהתאים עצמנו למציאות חדשה, למצוא תשובות הולמות לאיומים הקיימים. כיום ההפרדה בין העסק לקהילה גובה מאתנו אנרגיה רבה ומיותרת, עולה לנו הון ובעיקר לא משרתת את האנטרס שלנו כחברה הרוצה לחיות בכבוד תוך שמירה על עקרונות קיבוציים שהגדרנו במודל רשת הביטחון. יש לבצע, ומהר, תהליך של בדיקה ובניה של מבנה ארגוני חדש, מתאים, רזה וחסכוני. אין כל סיבה שתקציב קטן של מיליונים ספורים (וזה התקציב האמיתי אותו מנהלים בכפר הנשיא) ינוהל על ידי כל כך הרבה אנשי ניהול, מנהלי אגפים ומנהלי ענפים. ענפי המשק המסורתיים מנוהלים בכוחות ניהול מקומיים המצליחים יפה, המפעל מנוהל על ידי מנהליו, לכל אגף יש את המנהל הישיר שלו – אז מדוע על כל אלה צריך להוסיף מנגנון גדול ומפוצל שעלותו מיליון שקלים.....

אז אם הייתי מנהל הקהילה הייתי מכריז על תהליך מהיר של בנית מבנה ארגוני ניהולי חדש לכפר הנשיא אשר צריך לחסוך את אותו הסכום החסר לנו על מנת שנמשיך ליהנות מהבריכה בקיץ הקרוב ושנפסיק לפגוע באיכות חיינו כחברה ובכיסינו כפרטים. למעשה הצעה שכזו עלתה באספה האחרונה, ולתומי חשבתי שתעמוד להצבעה, אבל דרכו של ממסד ומנגנון תמיד לנצח בפרוצדורות והבנת תקנונים וההצעה הוסרה....חבל.

ולסיום משהו אישי ואופטימי.....

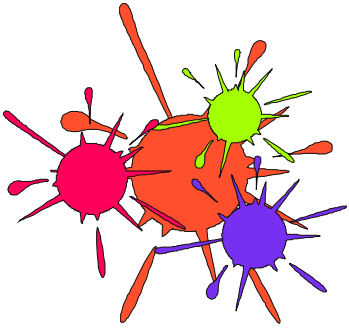
ביום שישי חגגנו את פורים. היו שם תחפושות, ריקודים, והמון המון שמחה. חלקם של הצעירים בלט לעין – בני משק, תושבים, חברים של בני משק, אורחים ועוד ועוד. בניגוד לקיבוצים מתרוקנים שסביבנו, אנחנו מצליחים לחיות חיי חברה משמעותיים (תודה לאבלין ונירה על הפורים הנפלא) מצליחים לעורר "אדרנלין" צעיר על המדרכות, ממשיכים להיות אטרקטיביים ומיוחדים

לאוכלוסיות מגוונות שפשוט רוצות לחיות כאן. זה יתרון שבסופו של דבר יצעיד אותנו קדימה ויוציא אותנו מהקשיים הנוכחיים. כל מה שצריך הוא ללמוד לחיות בהתאם להכנסותינו, לצמצם עלויות כדי שנצא מהתקופה הקשה ולשמור על הנכסים שבידינו על מנת שנממש אותם בעתיד.

תפקידה של ההנהלה להוביל אותה בדרך הזו ואני מאמין, עדיין ולמרות ההצבעה האחרונה, שיש בכוחה לעשות זאת.

איתן גדליזון

אפיית פילסבורי

מהמרכולית 1

עקב ירידה בקניות דברי מאפה מתוקים ובורקסים, נאלצנו לעבור לאפיה בימי שני, רביעי ושישי בלבד.
- לגבי לחם חיטה ובגטים רק לפי הזמנה.
- שלישי בגט ולחמניות שמיניות כל יום.

אתכם הסליחה
הצוות

מהמרכולית 2

לפני כשנתיים, כאשר הפסיקו ארוחת בוקר בחדר האוכל, החלטנו לפתוח את המרכולית מוקדם בבוקר לפני השעות הרגילות עבור ילדי בית הספר בלבד. בזמן האחרון התחילו גם חברים לנצל את ההזדמנות לערוך קניות רגילות. אני מבקש מחברים לא להגיע לפני 7.30 בבוקר. זה מפריע לנו לסדר ולסיים את ההכנות של הבוקר.

מקווים להבנה
הצוות

מכתב תגובה מקובי

לחברים שלום!

לצערי! אני נדרש להגיב למאמרו של איתן למרות שיש לי הרגשה של בזבז זמן, עשייה לא אפקטיווית ובעיקר, שמה שאכן דורש את מלוא תשומת הלב והמשאבים, מפנה מקום להתכתשות חסרת תוחלת.

כן חסרת כל תוחלת!

הרי נאמר ואף נכתב שהמבנה הארגוני אכן ייבדק ואף יטופל במידת הצורך, נקבע אחראי לצוות זה, וביום ג' יאושר המנדט והצוות, בו יושב גם איתן למיטב ידיעתי, בהנהלת הקהילה.

נכון, אני משוכנע!! שהדרך הנכונה היא לבדוק מהו המבנה הראוי לכפר הנשיא של היום, המבטא נכון את אורחות החיים ומטרות הקיבוץ לשנים הבאות, ורק אח"כ למסד מבנה אחר אם אכן כך ימצא לנחוץ. אני מבטיח לא לחזור על "משחקי המספרים" כפי שאיתן כותב כי הרי זה ממש לא העניין, ועדיין אני עומד על דעתי והמספרים שציננתי במאמר לחברים ערב ההצבעה.

אכן אין לי שום סיכוי מול איתן, בהסברה והשפעה בגלל סיבות רבות: כמובן יכולת רטורית ואחרת ובעיקר היסטוריה של מעורבות והשפעה מכרעת על כל מרכיבי החיים כאן בקיבוץ.

ואכן התסכול רב, שכן אני משוכנע שאני צודק בנימוקי ובדרך שבה אני מציע ללכת, אני יודע שאני מציע דרך לא פופולרית למגזר חזק וקובע, אך כן לכלל האוכלוסייה המבקשת להמשיך ולקיים קיבוץ, ובכל זאת לא מצאתי את הנתיב הנכון לשכנע את רוב החברים. (ראה ההצבעה). ביום ג' תדון הנהלת הקהילה במצב שנוצר ומה בהמשך הדרך...

ואחרון חביב, בסופו של כל הסיפור מציע לנו איתן לחסוך את עלות בריכת השחייה כדי שנהנה כולנו בקיץ הממשמש ובא. על זה אנחנו מקיימים את כל הרעש, וגוררים את הקיבוץ לדיונים ומאבקים אין ספור בעד ונגד – **חבל ובעיקר לא ענייני!!!**

ולסיום משהו אישי ואופטימי... אכן חג הפורים שנחוג ברוב עם, מסמן כיוון להתחדשות ואופטימיות לעתיד, ובזה עלינו לעסוק ואכן עוסקים (כשנשאר זמן). אני מסכים לסיפא של איתן, לצערי ניתן היה לדלג על אקט הביניים שבו אנחנו שרויים עתה.

שבת שלום
קובי

